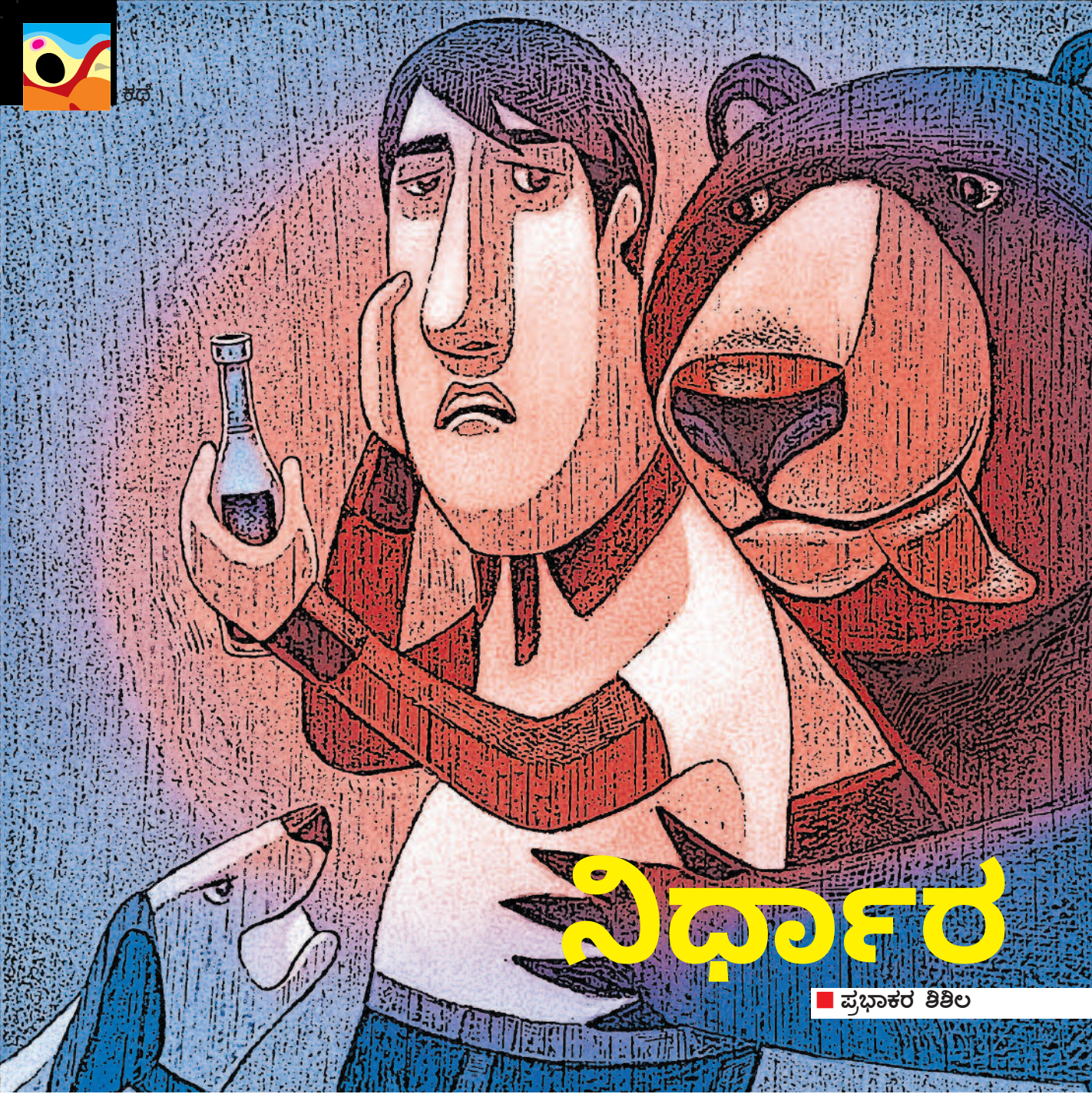

ಕಥೆ

ನಿರ್ಧಾರ

ಪ್ರಭಾಕರ ಶಿಶಿಲ

ಅವನ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಗಂಭೀರ ಮುಖದಲ್ಲೊಂದು ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರವಿತ್ತು. ಇಂದಾದರೂ ತಾನು ಅಂದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಬಿಡುವ ಛಲವಿತ್ತು.

ಅವನು ಹಿಂದೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದ. ಅವನಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಿಮ ಹಂತದವರೆಗೂ ಅವನು ಹೋಗಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯ ಕೈ ನಡುಕ. ದೇಹವಿಡೀ ಬೆವರಿನಿಂದ ಒದ್ದೆ. ಥತ್! ಇದು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನು ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಬಾಟಲಿಯನ್ನು ಬಿಸಾಡಹೊರಟಿದ್ದ. ಒಳ ಮನಸ್ಸು ಪಿಸು ನುಡಿಯಿತು, 'ಹುಚ್ಚಪ್ಪ!

ಮೂರನೆಯ ಬಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸು'. ಅವನು ಮರಳಿ ಯತ್ನವ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದ. ಅವನು ಆ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಭರ್ತಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಲ್ಲೂ ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಿರೆ ನೂರು ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನೂರು ಜನ ಸಾವಿರ ಜನಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸ ಕೆಡುತ್ತದೆ!

ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವನು ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ ತುಂಬಾ ಯೋಚಿಸಿದ್ದ. ಅವನು ಯಾವಾಗ, ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಈ ನಿರ್ಧಾರಗಳು

ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದವು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೋ ಅಥವಾ ಸಂಜೆಯೇ ಎಂದವನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವಳು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಒಂಬತ್ತು ದಾಟುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಗೆಳತಿಯರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಟಾರ್ಗಿಟ್ಟು ಅವಳೊಬ್ಬಳೇ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟದ ಬಿಡುವಿದೆ. ಆಗಲೂ ಗೆಳತಿಯರು ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅವಳು ಒಬ್ಬಳೇ. ಆಗಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಆಗ ತಾನು ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೇ 'ಕಾಪಾಡಿ' ಎಂದು ಕಿರುಚಿದರೆ ಕಾರ್ಯ ಕೆಡುತ್ತದೆ.